

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

<p>Szerkesztőség: Főtér 27. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. Megjelen minden vasárnap reggel. Kéziratok nem adatnak vissza.</p>	<p>Előfizetési díj: Egész évre 4 ft — Félévre 2 ft — Negyedévre 1 ft. Hirdetéseket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít Egyes szám ára 8 kr.</p>	<p>Kiadóhivatal: Schvarcz Sándor könyvkereskedése, hova az előfizetési- és hirdetési díjak küldendők. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyiltér petit sora 30 kr.</p>
--	---	--

A polgári iskola államosítása.

A helybeli áll. segélyezett, községi polgári fiúiskola tantestülete ez év márczius 2-án kelt határozatával megkereste a közs. képviselő testületet, hogy a polgári iskola államosítása érdekében a magas kormánytól tegye meg a kellő lépéseket. Örömmel jelentjük, hogy a községi képviselő testület márczius 4-iki ülésében egyhangúlag magáévá tette a tantestület javaslatát s elhatározta, hogy a polgári iskola államosításáért teljes erejével küzdeni fog.

A tantestület határozatát, melyet Frank Zoltán tanár úr fogalmazott, s melyben azok az érvek vannak felsorolva, melyek az intézet államosítása mellett szólnak, egész terjedelmében közöljük.

Csongrád nagyközség közel húsz éve osztatlan szeretettel ápolja kulturájának egyik fő és egyedüli tényezőjét, négy osztályú polgári fiú iskoláját. Páratlan szeretettel és követésre méltó buzgalommal hozza húsz év óta anyagi áldozatait a tanügy érdekében, jól tudván: hogy a mennyit anyagi kiadásai teherlapján följegyez az ügy miatt, azt bőven és kamatostul vissza szerzi a szellemi és anyaggal soha nem pótolható bevételek czimén, — a tanítás árán.

Szükségét érzik lakosai számarányát és tekintélyes számú intelligenciája miatt

egy középiskolának fentartását; dicséretes buzgalommal állította fel tehát a polgári iskolát önként már akkor, midőn a magas törvényhozás azt még csak jámbor „óhajként” emlegeté.

Társadalmi viszonyait helyes mértékkel bírálván, a szükségletnek legjobban, sőt egyedül megfelelőleg polgári iskolát állítván fel, támogatván és tartván ma is.

Nem feledkezett meg arról sem, hogy alkalmat nyújtson arra is, miszerint bár kevesen is, de a kik óhajtják, a tudományos pályára is átléphessenek s így összekötötte a latin nyelv tanításával is.

A legtapintatosabb kultur politikát műveli; egy földművelő és iparos városnak nevel polgárokat, de módot nyújt arra is, hogy habár kevesen is, de képezhessék tovább magukat azok, kiket anyagi, szellemi tehetségük és lelkük óhaja és vágya arra vezérel.

És az intézet húsz éves múltjának lapjait vizsgálva, örömmel és büszkeséggel mondhatja el magáról, hogy megfelelt hivatásának. — Egész gárda ma már azok, kik polgári iskolánk falai közül zsenge szárnyakkal kirepülve, ma megerősödvé térhetnek vissza, hol első és alapvető, vagy bevezető műveltségüket szerezték.

Orvosok, ügyvédek, papok, tanítók és katonák sokaságát, művelt kereskedők, iparosok és gazdáknak is nem kevésbé tekintélyes száma hirdeti, hogy a tudomány és polgárosodás terjesztésének hű szolgálói voltak a ma már öszülő tanítók és hogy a tudomány dajkáló anyja volt az idők vasfoga alatt dűledező és korhadó polgári iskolai épület.

Hanem húsz év nemcsak az emberre

von ránczot, de községek sorsát és népét, viszonyait, anyagi tényezőit is alaposan átgörj. — És Csongrád városát, ha meg is áldotta a sors bőven javakkal, hanem viszonzásul meg is látogatta az élet nehézségeivel, sőt csapásaival.

Az utóbbi két évtized természeti fekvésének minden mostohaságait reá zúdítá. A nyári jégzáporoknak országútja lett határa; szőlőit tönkretette a szőlő penészgomba, s háta mögött ott ásit telhetetlen torkú réme, a költészet romantikus alakja, a szép szőke, de — rettenetes Tisza! — A mit el nem nyel évről-évre az ár, azt elnyeli a védekezés.

Szerencsétlen izolált fekvése miatt piacza egyáltalában nincs, s így sem ipara, sem kereskedelme nem szolgálhatnak elég alkalmat arra, hogy a kivitel útján anyagi feltűnően jobb létet teremtsenek lakosainak, a természeti csapások ellenében.

Lakossága ma már ott áll, hogy községi rémitően nagy s folyton szaporodó terhei elviselésére 95% községi adót fizetnek. Évi községi kiadásai összegének csaknem 1/4 részét, körülbelül 25000 forintot emészt meg a tűnügy, jóval túlhaladván azon összeget, — 5%-ot — melyet a törvény megkövetel a kulturának minden községtől.

És ha számba vesszük azt, hogy a magas állam a nevelésügy általános fejlődése érdekében helyes, jogos és szükséges követelményeiből a fejlődés természetének önként folyó következményeképp napról-napra többet követel, önként merül fel a kérdés, honnan győzi azt meg Csongrád városa, még csak a legszükségesebbeket is.

S bár a húsz év előtt önként vetett jószándék csirái a jelenben sem vesztek ki,

A „CSONGRÁDI LAP” TÁRCZÁJA.

Néhány lap egy újságíró naplójából.

Írta: Frank Zoltán, felolvastatott a csongrádi izrnöveglet 1893. márcz. 4. tartott hangversenyén, (Folytatás)

A nyár legszebb szakát töltöttük benne. Egy elég csinos kert középett van a nyári szinkör. Hajdan Thália szentelt berkét répa és uborka termesztésre akarta felosztani a tanács. Mint közvagyon a 48 ezer hold földbirtok arányában kellett volna szétosztani s így történt, hogy sok 2—3 holdas gazdának a felosztás arányában jutott volna 1 négyszög decziméter, vagyis a répa levél átfityegett volna a 3-ik szomszéd jussára.

Ezen aztán gondolkodóba estek s kerülendő a sok birtokháborítási pört, megmaradt a kert sétatáhnak, a hol nem szoktak sétálni.

Várakozáson felül jól ment dolgunk. Három év óta mi voltunk az első társulat Csingerháton.

A község lakói valósággal dédelgettek bennünket. Csingerhátnak ugyanis csak hajdani emlékei közé tartozik, hogy volt valaha város, mert ma egy hatalmas falu, lévén nyakig sáros.

E sarát kiakarták ugyan irtani egy szép makadám uttal.

Hanem épen akkor folyt a tusa a kormánypárt és ellenzék között.

A makadám-utat leszavazták s maradt a feneketlen sár. A város egyik élelmes polgára erre nyomban felszaladt Pestre egy petróleum motort csináltatni. Ez az instrumentum fogja a Tiszán szállítani a termékeny sárt a kopár Karszt szikláira, melyekre ráfér egy kis termékenység.

Igy több czélt ér el az élelmes polgártárs; először jó földet visz a dalmatáknak, másodsor utát nyit a csingerháti polgároknak és harmadsor, ha helyi érdekű és tudóscsúcsbeszűrődésben szenvedő lokomotívjuk a csingerhátiaknak mint rendesen elakad az útbán, egyúttal módot nyit a világgal való közlekedésre.

Az ellenzék fölényre jutásával nagy-szerű söprést is rendezett egyúttal a faluházán.

Már az úti málháim kezdtem rendezni, néhány nap és tova megyünk. Művészé a nagy világ.

Egy nap deputatio keres fel, finis fine breviter ne menjek el, maradjak a város-hivatalnokának.

Sok az üresedés, kevés az írástudó, az ígéretet pedig be kell tartani, sepreni a falu házát.

Megtudták, hogy jogot hallgattam, de hogy eresztettek volna el.

Igy lettem én penna forgató Csingerháton. Velem egyszerre került be a város-

hoz Findura Venczel paraplé-csináló is, elvonatván ősi mesterségétől. Findura Venczel úr ugyanis eredetileg Csehországban esernyőt foltozott. Bach úr idejében lett „Bezirks-rath“, hanem az alkotmányos idő kiakolbólitotta.

Mikor aztán első hivatalos útjára — adóvégrehajtásra — először lett kiküldve, nagysága önelégült tudatában csak félvállról veté oda, hogy:

Teszem fel . . . Fene minden zsatóbbi, zsak tudtam in az, hogy lesz míg zsuk-sig zokos emberre zis. Fene minden zsatóbbi!

Findra úr tehát a nyakába szedte a várost s ezentúl csak egy paroplit lehetett látni hóna alatt kutya riasztónak. Ekzekválta a késedelmes honpolgárokat a legnagyobb ellenzéki hévvel, a milyen hévvel csak akkor tette, mikor még kormánypárti volt!

Nékem azonkívül hivatalos kötelmeim közé tartozott az is, hogy rendes munkatársa legyek az ellenzék „Igazság“ czimű lapjának.

Nem mulasztottam el minden mérges vezércikkhez mellett azt, hogy jó barátságban maradjak az ellenfelekkel is. Szerettem ugyanis a névnap vacsorákat, lakalmas fánkot és disznótoros káposztát.

Azért a házi gazdám — egy telivér mameluk — nem is mulasztotta el meghívni névnapjára.

sőt a jövőben sem fognak, ha mégis minden általán nélkül mérlegeljük a helyzetet, arra a következtetésre jutunk, hogy nélkülözhetetlen szükségű polgári iskoláját eddig is csak a magas állam kegye tartotta fenn, mert fenntartásának 1892-93. évi 5860 frt 25 krt tevő összegéhez az állam kegye 3747 frt 85 krt juttat. Elenyészően csekély tehát azon összeg, mely a község aldozat-készségét követeli.

A század önként termő követelményét, a szellemi haladás feltartóztatatlan vágyát és érezhető szükségét ellenben akadályozni nem lehet. S ha valahol jogos és feltétlenül szükséges a folytonos fejlődés és haladás, úgy az a szellem végtelen országában mindenestre az. Az embernek, a polgárnak és a nemzetfiának még ha tusakodni is ellene, reá erőszakolt tulajdonává kell azt tenni; a türelem, szeretet és józanon törekvő munka biztos zálogát, — a felvilágosodást és tudást!

Községünk anyagi nyomorúsága azonban a tanügy fejlődését legfeljebb húsz éves jószándékával képes jelenleg és a jövőben is támogatni — mert mit ér a legjobb szándék, ha szegények vagyunk!

És bár évek hosszú sora óta kérjük községünk képviselő testületét, hogy egészségi és paedagogiai szempontból minden kritikán alóli helyiségünk végre egy újjal, a szükség, igények és kornak megfelelővel felcseréltesse; elismerjük, hogy a jó szándék mindig meg volt, de hiányzott hozzá az anyagi lehetőség.

Tudjuk jól, hogy e tárgyú testületi s 1892. okt. 29-én tett kérelmünket az iskolaszék és község is magáévá tette, de hogy az csak boldog álmok csiklandós képe lehet, mert nincs pénzünk.

Es statisztikai adatok alapján igazolható egyik legnépesebb polgári iskolája az országnak, melynek 4 osztályában 90-120 közt váltakozik a tanulók száma, még lakóháznak sem alkalmas, s a tanügy szolgáltatásának semmi körülmények között meg nem felelő helyiségben vergődik. 22.000 lakost számláló társadalmunk speciális viszonyai pedig a legégetőbb szükségkép kívánhatják tanügyi fejlődésünk.

Tudományos pályára készülő szegény és törekvő intelligens szülők gyermekeiken nálunk takarítják meg a vidéki oktatás roppant kiadásait. Ipar és kereskedelmi fejlettség égető szüksége volna városunknak, mert akár hány polgári iskolát végzett tanulónk önként jelentkezik újra, némely tárgyak hallgatására, szükségét érezvén a tudásnak ipari és kereskedelmi életében.

Polgárságunk nagy része gazdálkodó,

48 ezer hold földbirtoka iszonyú terhekkel megrakva, még ma is az ó-kor tradíciós művelése szerint hajt hasznót. Ezek speciális viszonyainknál fogva a közelet szereplői lesznek a város és megyén; a józan-ság és szükség diktálja tehát, hogy az elemi oktatás és ismételő iskola nem lehet elég a mi polgárságunk későbbi közéleti szereplésüknél elég szellemi alap.

Hanem anyagi helyzetünk égetően szükséges tanügyi fejlesztésünk útját vágja. Kereskedelmi és ipari, avagy földműves iskola létesítése nálunk még az álmok tárgyát sem képezheti.

És ha hozzá vesszük azt, hogy nincs egyetlen intézetünk, mely leányainknak értelmi színvonalát emelje, hogy nagy számú, de anyagilag képtelen intelligenciánk kénytelen leányai nevelését az elemi osztályokkal befejezettek tekinteni, talán fölösleges fejtegetnünk, hová jutunk egy-két évtized alatt, szegénységünk és hallgatásunk és mit sem törődésünk miatt, kulturánkkal.

Ezek voltak röviden azon anyagi okok, melyek régen táplált és óhajtott kérelmünk, illetőleg előterjesztésünk együttes és közös megtételére, a képviselő testülethez sarkaltak.

Nem kevésbé fontosak azonban a következők is. „Községi” szervezetünknel fogva az adminisztráció sőt az iskola szellemi életének felügyeleti joga a község által választott iskolaszéket illeti.

Nem szívesen bocsájtkozunk bele ennek czélszerű, vagy czélszerűtlen volta felletti tárgyalásba, tudjuk és ismerjük a „köz” e z o l d a l á t, bár indokolatlan érzékenységet.

De szemünk előtt lebeg azon magas szempont, melynek érdekében teszünk, s ez legyőz bennünk minden esetlegesen „szándékosan” használható gáncsot eljárásunk felett és véleményünk nyilvánítása miatt.

A jó szándékú igaz cél elérése és azon ügy, melyet szolgálunk kényszerít belé — a tanügy.

Társadalmi helyzetünknel fogva a felügyeletet gyakorló iskolaszék — szerény véleményünk szerint minden félreértés kizárásával — nagy részt laikus ahhoz, hogy a tanügyi szellemi élet aprólékos részleteinek „hü” és „szakzerű” bírálója legyen.

Tekintve továbbá azt, hogy bár körül irt és szabályozott az iskolaszékek szellemi felülbírlásának jogköre, az emberi vér mérsékletek s egyesek iránt esetleg érzett és ellenszenv érzete a legtöbb embert nem képes fölemelni az osztó igazság jól érzékelt magaslatára.

Szűk társadalmi életünk pedig elég

anyagot és okot szolgáltat arra, hogy a társas élet érintkezésében felmerült aprólékos félreértések eszközei legyenek a tanügyi függetlenség csorbításának.

A közéletben pedig napról-napra tapasztalható az, hogy az elvek s velük együtt szereplők folyton vibrálnak. E vibrációval születik és hal meg a szak felügyelet is egyidejűleg.

S alapjában „nem létező”, de „vélt” jogok gyakorlásába ringatják magukat belé sokan, kik a szűk társadalmi érintkezés folytán az ügyet és embert el választani nem tudják.

E folytonos változás véghetetlen kárára van a tanügy egyöntetőségének, szakszerűségének. Soha sem juthat az egyöntetőség és biztosan kimért igazi szükségszerű tanügyi irányába. Mindig meglátszik rajta a kormányzat változó — bár jóakarató és szándékú mázolásának nyoma.

Pedig ha valahol, úgy a „jog” és „szellem” terén kell mindennek háttérbe szoríttatni a mi az egyénnel összenőtt, reá hatása lehet az ügy rovására.

Az állami felügyelet és kormányzás pedig mindezeket kizárja. Sem a „ma”, sem a „holnap”, sem „én” és a „te” közötti viszonyt nem ismeri és nem is ismerheti a jól felfogott tanügyi érdek, a szellem és tudomány kertje és kertésze.

Es habár országosan ismert társadalmi helyzete megyénknek a „szándékosság” kezében eszköz lehet arra, hogy jelenlegi társadalmi viszonyainkra vessék államosításunk gondolatát; ezzel szemben kénytelenek vagyunk jó eleve kijelenteni, hogy ahhoz semmi közünk. Testületünk nem egyeseket ismer, hanem összesen; nem érdeklí egyénenként, hanem összesen és együtt, kivétel nélkül egy közös nagy érdekünk — a tanügy.

Mást nem ismerünk, nem is akarunk e testületi elhatározásunkban.

Hogy pedig legutóljára önmagunkról is szólunk, hisszük természetes. Azon ügy, melynek szolgálatában állunk, nem ismer sem alkut, sem remélhető jövedelmet, sem elismerést csak legfőképpen — kötelességet!

Nincs okunk magyarázni, hogy sem több, sem kevesebb kötelességet sem a község, sem az állam nem ismer és nem is ismerhet.

De a tanügy jól felfogott érdeke azt kívánja, hogy a szolgálatába szegődött önzéstelen emberei, a kötelesség halmaza mellett anyagi túrhető helyzetet is nyerjenek magáért az ügyért.

Folytatás a mellékleten.

Hogy is eshetik meg magyar ember házában — főleg ellenfelek között — politizálás nélkül a vacsora. Pogai Jónás úr is a világegyetért sem mulasztotta volna el az alkalmat.

És én nem is tudom mi is nem történi, ha szerencsére nem olyan jó — mint a minő volt — a vacsora... a bor, meg ha nem a Böske lánya a vis a vim, kinek olyan megvesztegető szép szeme volt, hogy eleinte tiltakoztam, minden több és több kiürített pohár bor után mindinkább hápogtam, végre nem szóltam, sőt legvégre egy véleményre jutottam Pogai urammal.

De minek is ült szembe velem az a harapni való, bűvös kis boszorkány. A legnagyobb hevű kirohanásra azon módon kormányparti lettem, ha kérő kék szeméit reám vetette, szöszke fejét oldalt hajtja s aztán piczi kezét mellette összekulcsolá, némán mondván; ugyan... kérem... ne... az én kedvemért ne!...

Dehogyan tudtam ellenvetést tenni Pogai urammal!

Az „Igazság” szerkesztője nem volt hon, nekem kellett vasárnapra vezércikket írni. Háromszor kerestem már a szedő gyereket, még sincs semmi, pedig holnapra török szakad, kész kell lenni a lapnak.

Mikor végre a hosszú névnapi vacsora után az íróasztalomhoz ültem, előmbre került a képe, úgy oldalt fordított arccal, kérve, mosolygó szemekkel ne... ugyan

... ne... az apám is köztük van. A szöszke káprázott szeméim előtt.

Meg voltam babonálva...

Hogy mi volt abban a cikkben, mit akkor éjjel írtam, ma sem tudnám megmondani, csak annyit tudok, hogy Pogai uram másnap, mikor velem találkozott, kezét fogott és gratulált. A Böske meg még csábítóbban mosolygott, hanem az ellenzék, az kilóditott a hivatalomból.

Facérz színész és facérz író lettem.

De már némi híre vergődtem s a kormányparti „Kutyanyak és Vidéke” szívesen keblére ölelt.

És én Coriolánként felkiáltottam: „Te számkivettség, de él bosszúm s te lész a martalék!”

Nagyon el voltam keseredve! csak az vigasztalt, hogy a Böske papája megszeretett, a Böske kisasszony meg mindig mosolyog ha lát... mindig és mindig jobban!

Hamar beleéltem magam az új helyzetben. A Böske kisasszony is titkos munkatársunk volt s ez még jobban odakötött a laphoz.

Hanem ha én kérelhetetlen voltam az ellenzékkel szemben, ugyan ők is is viszszaadtak a kölcsönt.

Mikor az apám megtudta, hogy tisztos polgári életet kezdtem, belátta azt is, hogy jövedelmem kevés. Onszántából havonként segélyezett.

Az „Igazság” szerkesztősége első sor-

ban azzal tromfolt, hogy tele írta az apám fejét, hogy szubventionált lap busásan fizetett munkatársa vagyok s így az apám első dolga volt, hogy beszüntette a szubventiót. Beszélhettem volna akár holtig, kevés volt a szavam hitele.

Ha kritika jött a lapban az iparos-ifjújúságra, rám lovalták; bizony sokszor a lábam mentett csak a megpuhítástól.

Egyszer a rendőrbiztos a Tiszába dobatta az éretlen gyümölcsöt.

Egy hétig nem mertem a piacra menni hírt szerezni, annyi ingyen gyümölcs-csel traktáltak a kofák a hátam közepét és fejem búbját várás és kérés nélkül.

Minden hitelezőm bepörölt a cserben hagyott ellenzék jóvoltából.

Volt egy nagybátyám, ki szörnyen csunya, a mellett h i ú és roppant fősvény volt. Egyszer Pesten járt; mikor éppen le akar ülni étkezni, hát egy nem kevésbé csunya ember ugrik a nyakába, össze-viszsa öleli és agyon traktálja.

A nagybátyám, — ki bár gazdag, de rettentő fősvény volt, — szívesen vette a dús lakomát, s csak midőn jól lakott, jutott eszébe megkérdezni az idegent, hogy ki ő és minek köszönheti ezt a nagy kitüntetést.

Mire az idegen örömtől sugárzó arccal válaszolá, hogy eddig azt hitte, ő a legesunyább és ime van esunyább is a világon. Ennek öröme van ily traktálódzó kedve.

(Vége köv.)

MELLÉKLET

a „Csongrádi Lap“ 11-ik számához.

Húsz év előtt 700 frt megállapított minimum fizetésünk ma nálunk éppen felnyit ér. Társadalmi helyzetünk sokat követel, az élet terhei sokat ránk rónak.

Társadalmi helyzetünk, anyagi függetlenségünk nagyobb mértéke nagyobb biztosítékot nyújt az ügynek, melyet hűen szolgálunk.

Jelen helyzetünkben és nálunk fizetésünk mellett élni képtelenség.

Az állam ezt belátta és javítá is a polg. isk. tan. sorsát. Hanem anyagi helyzetünk mellett, a községnél ez lehetetlen. Hogy ez is méltányos indokai közé tartozik az államosításnak, önként következik. Ennyit „önmagunknak“ is kívánhatunk az ügyért, mit szolgálunk.

A tanító testület mindezek alapján egyhangúlag elhatározta, hogy a tantestületi gyűlésben a polgári iskola államosítása érdekében jegyzőkönyvben foglalt egyhangú határozatát előterjesztés céljából kivonatossan Csongrád nagyközség előljáróságához átteszi azon tiszteletteljes kérelemmel, hogy a képviselő testület elé terjessze, kérve a képviselő testületet e fölterjesztést magáévá tenni, s az ügy érdekében a vallás- és közoktatásügyi Nagyméltóságú miniszteriummal érintkezésbe lépni.

UJDONSÁGOK.

— márczius 12.

— **Márczius 15-ike.** 1848. márczius 15-ikének emlékét hazafias kegyelettel fogják városunkban is megünnepelni. A kaszinó e hó 14-én, a polgári-kör 16-án, a 48-as-kör és az iparos ifjuság egyesülete pedig 19-én ünnepli a szabadság nagy napját.

— **Az iskolaszék.** A mult számunkban közöltük, hogy a helybeli iskolaszék 12 tagja beadta lemondását a községi közgyűléshez. A közgyűlés meg is választotta az új iskolaszéki tagokat, azonban a megválasztottak még másnap beadták lemondásukat. A mult szerdán Hegyi Antal úr felkérte Ujhelyi Nándor ügyvéd urat, hogy a lemondását vonja vissza, a mennyiben az ellenzék az iskolaszék működésével meg volt elégedve. Ennek folytán a régi iskolaszék ismét elfoglalja állását.

— **Eljegyzés.** Folyó hó 5-én Heringer Ferencz helybeli fiatal bőrkereskedő jegyet váltott Fári Pál h.-m.-vásárhelyi lakos kedves és bájos leányával Mariskával.

— **Községi közgyűlés.** Végre hosszú idő után, f. hó 4-én tartotta meg évnegyedes rendes közgyűlését Csongrád város községi képviselőtestülete. A városatyák, azt lehet mondani, hogy majd nem kivétel nélkül megjelentek. Mindenki a legnagyobb érdeklődéssel várta a közgyűlés megnyitását, már csak azért is, mert az ellenzék teljes számmal berukkolt. Lesz most valami. Nem szeretnék a jegyző úr bőrébe lenni! suttogták egymásnak a szabadelvű párti bizottsági tagok. Az ellenzék annak tudatában, hogy rövid idő múlva ők fogják a többséget képezni, belőlük lesz megalakítva az új „kabinét“, a szokásokhoz híven jobb kéz felől foglaltak helyet. A szabadelvűpártiak pedig balpártiakká degradálódtak. — A zöldsztálnál szemközt farkasszemet néztek egymással a „Csongrádi Lap“ és a „Tiszavidék“ szerkesztői. Végre megszözlalt a bírói esengetyű; a bíró úr üdvözlésének kifejezése mellett a községi közgyűlést megnyitotta. Söhlyá Gyula jegyző úr felhívta az ellenzék, hogyha valami interpellációja lenne, sziveskednék azt a gyűlés elején a tárgy-

sorozat tárgyalása előtt megtenni. Csemegi Antal engedve a t. jegyző úr szives felhívásának interpellálta az előljáróságot a községi adó megintések után szedett díjak miatt. Söhlyá Gyula jegyző felvilágosító válasza után, interpelláló a választ tudomásul vette. — No ezek már nem isszák egymás vérért! Ugy látszik, hogy egy becsületes botrány sem lesz ma! Mondogatták azok, akik csak azért jöttek el a közgyűlésre, hogy a botrányban gyönyörködhessenek. Nyomban el is párologtak a teremből. Legrosszszabbul jártak a kérvényezők, mert azokat Lipovszky kivételével — mind elutasították. Lipovszky is csak Farsang Istvánnak köszönheti, hogy 100 forintot szavaztak meg részére, mert ha ez pártólólág nyilatkozott volna bizonyosan el lett volna utasítva. — Különb az egész közgyűlés rendben folyt le. Az ellenzék nem igen ellenkezett; sőt inkább a szabadelvűpárt makacsodott olykor, egyik másik tárgynál. Az ártézi kút kérdésénél Eder János semmi áron nem akarta elfogadni az előljáróság határozati javaslatát. Ha már jobb pártból balpártivá degradáltak, hát mint ilyen, meg is akar felelni hivatásának. Csak is akkor engedett, mikor egyhangúlag leszavazták. A ki aztán csak magába morgogta, úgy látszik, hogy beültött — a béke.

— **„El kell menni katonának!“** Utczahosszat zengik a hadifjölöltek a már megszokott nótát. Hiába, nem tréfa dolog az a fene katonásdi. A milyen fényes, éppen olyan nehéz. Neki is van keseredve az ifjuság s régi öröklött szokásból úgy a korezmában, mint az utcán, mutatgatja azt, a mit úgy hívnak, hogy „virtus.“ Kivált az „un tauglich“-ok, még csak azok a veszedelmesekek. — Nem is jó velük ilyenkor az utcán találkozni, mert könnyen a tyukszemre lépnek. Hej pedig majd úgy októberben, mindjárt az első napon, az a fránya hat száll bajszu abrichter „ge freiter“ a szubordináció elemzésnél mily könnyedén némitja el a még most nagy virtuságot szimuláló, duhaj katona legénykéket. Ugy a besorozott, mint az itthon ásitozni fogó rok-kont legénykékek utcai rakonzátlankodásait ajánljuk a rendőrbiztos úr figyelmébe. A ki hisszük, hogy e vitézeket, mint a mult évben, egy kis előleges „dutyi“ gyakorlatban részesíti. — E helyen megemlítjük, hogy a sorozás városunkban a mult csütörtökön vette kezdetét s kedden — hihetőleg — befejezést nyer. — Az eredményről lapunk jövő számában referálunk.

— **Jóska-e vagy József?** Mint sajnálattal értesültünk, Miksik Ede dohánybe-váltó tisztartó urat legközelebb elhelyezik innen. Ez az elhelyezés pedig azért történik meg, még pedig a lehető leggyorsabban, mert egy dohánytermelő polgártársunkat véletlenül hivatalosan Jóskának szöllített. Ezt a megszöllítást annyira zokon vette a t. polgártárs, hogy a tisztartót nyomban feljelentette dr. Wekerle Sándor miniszter elnök úrhoz; követeli tőle, hogy Miksik Edét haladéktalanul helyezze el Csongrádról. De hát, hogy is sérthette meg a tisztartó úr József polgártársunk nagy tekintélyét akkor: midőn őt hivatalosan Jóskává degradálta? (Szerk.)

— **Aki megkeresztelte a polgári házasságot.** Szabadkán történt a „Pucskakaszinó“-ban, hogy a polgári házasság ellen aláírásokat gyűjtő papok megjelenvén, ott a többek között egy városzerte ismert bunyevác polgártárral is aláírták a fontos okmányt. Megtörtént nagynehezen az aláírás s ekkor az atyafi ezt leakarván porozni, véletlenül a nagy fatintartartót találta az ivre-

kiüríteni, mi által vagy 50 aláírást olvashatanná tett. Rosz omen!

— **Megindultak a hajók.** Márczius 11-én indultak meg a személyszállító hajók a Tiszán és pedig mindkét irányban: fel és le. Azonban az idej menetrend Szegedre nézve nem valami előnyös, mivel ezentul lefelé hetenkint 4 szer, s felfelé csak 2-szer fog indulni Szegedről hajó. Más évben lefelé mindennap, s felfelé hetenkint 4-szer közlekedtek a hajók. A régi menetrend helyreállítására célszerű vola, ha a kereskedelmi kamara lépéseket tenne a Dunagőzhajózási társulatnál s bidekek előnyére eszközölné ki a kamara a hajók régi közlekedési menetrendjét.

zonyára a szegedi közönség és kereskedelmi ér-

— **A Pesti Napló** amióta formája megváltozott s tartalmának élénkítésére a modern zsurnalisztika minden eszközével dolgozik, a közönség körében egyre jobban hódít. A Pesti Napló hivatva érzi magát arra, hogy a magyar zsurnalisztika nivóját emelje, hogy magas tónusban, eleven szellemmel a művelt közönséget a nap krónikájáról tájékoztassa. Egyforma lelkiismeretességgel dolgozza föl a fővárosnak és a vidéknek híreit, egyforma kritikával bírálja meg a társadalomnak, a politikának, az irodalomnak és a művészetnek minden jelenségét. Célja: az igazi liberalizmus diadalát elősegíteni Magyarországon. A közönség hamar megértette irányát s külső formájával együtt megszerette hangját. Rövid idő alatt a Pesti Napló a legkedveltebb napilap lett s gyors elterjedése legbiztosabb jele annak, hogy hivatásának magaslatán áll. A Pesti Napló naponta kétszer jelenik meg: este és reggel. A reggeli lap röviden összefoglalva elmondja az esti lapban közölt eseményeket is, úgy, hogy a közönség, mely az esti lapot nem járhatja, megkapja teljesen híven mindazt a nevezetesebb eseményt, melyet az esti lap közölt. A Pesti Napló az új évnegyedtől kezdve az esti lapra külön előfizetést nyit, úgy hogy a reggeli szám teljesen függetlenné válik az estilaptól és ára is ugyanaz, mint a többi vele konkuráló napilapoké. Husvétra a Pesti Napló egy rendkívül érdekes könyvet fog előfizetőinek ajándékozni; e könyvről egyelőre annyit, hogy úgy kiállítás mint tartalma a legkellemesebb meglepetés lesz a magyar olvasóközönség számára. Felhívjuk olvasóinkat a Pesti Naplónak lapunk mai számában közzé tett hirdetésére.

— **Cognac.** Évekkel ezelőtt azon nézetet volt a nagyközönség, hogy cognacot, ezen kitünő élvezeti és gyógyítalt, csak Franciaországból lehet beszerezni. A mióta azonban gróf Keglevich István utódai promotori cognagyára kiváló gyártmányait forgalomba hozta, a fogyasztók mindinkább arról győződtek meg, hogy a francia gyártmány behozatala teljesen szükségtelen. Nevezett gyár 1882-ben alapított s a monarchiában a legnagyobb és legjelentékenyebb. E gyár a cognagyártás terén nagy érdemeket szerzett, nem csak azért, hogy ezen iparágban nálunk úttörőként szerepelt, hanem azért is hogy soliditásával és versenyképességével végleg megdöntötte ama előítéletet, mely a bel-földi termény iránt úgy nálunk mint a külföldön is uralkodott.

— **Az Első Leánykiházasítási Egy-let** Budapesten f. hó 5-én tartotta Schvarecz Armin bank igazgató elnöklete alatt harminczadik évi rendes közgyűlését. Az igazgatósági jelentés visszapillantást vet az egylet harmincz évi működésére, megvilágítja azon különböző állapotokat, melyeken az egylet 30 évi fennállása alatt keresztül ment. Az egylet 1869 év óta, mely időben a nászjutalék kifizetések kezdetüket vették 1892 év végéig 1.600.000 frtot fizetett ki nászjutalékok fejében, mely összegből 536 árvának 216,850 frt jutott. Az 1892 igazgatási év a legfigyelemre méltóbb eredményeket mutatja fel. Az egylet tartalék alapja 128.547 frt, 64 krral emelkedett. Az egyleti vagyon 686,411 frtra rug, mi által az egylet képes volt a Teréz-körutou egy négyemeletes palotát építtetni. Az igazgatóság és választmány azon indítványa, hogy 1892 ik évi bevételi feleslegnek 30% vagyis 38.564 frt 10 kr. a nászjutalékok emelésére fordítassék olyképen,

hogy minden 1892 december 31-ig beirt és rendszeresen fizető jutalékrész javára a reá eső felesleg hányad könyveltessék, mely a nász-jutalékkal együtt kerülendő kifizetésre, a f. évben kiutalványozandó nászjutalékok azonban már e felesleg hányaddal díjaztassanak, ellenben a felesleg 70% vagyis 89.983 ffrt 54 kr. a tartalékalaphoz esatoltassék, egyhangúlag elfogadtatott.

A beiratkozások az 1892 évben is igen örvendetes eredményre vezettek a mennyiben 12228 jutalékrész lett újonnan beírva, melyek közül 52% a fiatalabb korosztályhoz tartozik. Miután több tag indítványára az igazgatóságnak a felügyelő bizottságnak és a választmányának köszönet szavaztatott meg, a közgyűlés véget ért.

— **Betiltott politikai röpirat.** A Soper Kajetan nyomdász kiadásában Budapesten most megjelent „Polgári házasság, mint a modern jogállam létalapja” című rendkívül pikáns és érdekes politikai röpiratnak Budapest utcaim leendő elarúsítását a fő- és székváros polgármestere 2966—1897. előki szám alatt minden indoklás nélkül megtagadja. E betiltás csinálta meg a röpiratnak a még nagyobb kelendőseget és rendkívül nagy érdeklődést a közönség körében. A röpirat a magyar országgyűlés tagjainak van ajánlva. Most már csakis a kiadónál (Baross-utca 49.) kapható. Vidékről 30 krnak előleges beküldése után a mű bérmentve azonnal megküldetik. Ajánljuk e figyelemre méltó röpirat megrendelését.

Hangverseny.

Az izr. nőegylet e hó 4-én rendezett hangversenye nagyon jól sikerült. De hát könnyű jól sikerülni az olyan hangversenynek, melynek rendezőse élén dr. Buk Herman ügyvéd ural és műkedvelői vállalt buzgalommal iparkodtak az est sikeréért. — A „Pannónia” szálloda nagyterme szép közönséget látott falai között.

Jövedelem is volt, a közönség jól mulatott és ez elég szép eredmény — nálunk.

Az est sikerének kivívásában vették részt a műkedvelők. — Szigethy Lujza, a félegyházi szintársulat szép és kedves primadonnája zajos tapsokat aratott gyönyörű dalaival. Hálás köszönet a kedves kisasszonynak, hogy a jótékony cél iránti tekintetből díjnélkül jött el hozzánk. — Bojnitzer Flóra kisasszony ügyesen kezeli a zongorát, de a kottaforgatója is hibátlanul teljesíté tisztét. — Dr. Dékány Béla orvos úr híres jó szavaló; a „Munkácsi rab” elszavalásával remekelt. — Frank Zoltán tanár úr kétségtelenül jól szaval, hanem a tollal sokkal ügyesebben és otthoniassabban tud bánni. Felolvasásával állandó derűtségben tartotta a közönséget. — Különösen a mamáknak tetszett a felolvasás, mert Frank úr az anyósokról ez uttal nem szólott. (Bizonyosan nőülési szándékban van. Szerk.) Hangverseny után következett a táncz, melyet a hajnali órákig nagy kitartással „rakott” a fáradhatatlan fiatalok.

Tudósítók a következő hölgyek neveit jegyezte fel. Asszonyok:

Bojnitzer Jakabné, Cziner Jánosné, Grünwald Vilmosné, Hacker Mátyásné, Hacker Sámuelné, Lampel Fülöpné, Léderer Arminé, Miksik Elené, dr. Nagy Sándorné,

Onodi Szabó Károlyné, Perlfaszter Dávidné, Politzer Ferenczné, Rosenberg Edéné, Rosenczweig Mátyásné (Csany), Schönfeld Hermanné, Schwartz Zsigmondné, Szendrői Lászlóné, Szvoboda Ferenczné, Váradai Jakabné, Weisz Sámuelné, Zóra Györgyné.

Leányok:

Bence Ilona k. a., Bojnitzer Flóra k. a., Grünwald Juliska k. a., Léderer Gizella k. a., Lóvi Helén k. a., Perlfaszter Malvin k. a., Politzer Amál k. a., Politzer Irma k. a., Rosenczweig Malvin k. a. (Csany), Schwartz Czeecil k. a. és Szigeti Lujza k. a. a félegyházi szintársulat primadonnája.

Felülfizettek:

Dr. Buk Herman 1 ffrt, Rosenberg Ede 1 ffrt 50 kr, Ujhelyi Nándor 2 ffrt, Sóllya Gyula 1 ffrt, Szendrői László 1 ffrt, Cziner János 1 ffrt, D. Dékány Béla 1 ffrt, Hacker Sámuel 50 kr, Régnér Zsigmond 1 ffrt, Váradai Jakab 50 kr, Dobó Sándor 1 ffrt, Demény Albert 1 ffrt, Sziberleitner Ferenc 1 ffrt, Weisz Tivadár 2 ffrt, Lampel Fülöpné 1 ffrt, Halász Ignác 1 ffrt, Hajnal Ede 1 ffrt, Vermes Gyula 1 ffrt, Holczter Adolf 50 kr, Épinger Herman (Trieszt) 1 ffrt. Összesen 21 ffrt.

Budapesti levél.

„Jön a daru, jön a golyó”... jön a tavasz s vele érkezik a húsvét ünnepe is; tavasz is, ünnep is, mind a kettő egyszerre, alkalom arra, hogy az emberek tevékenységének új liktető erőt adva, készülődjenek magukat mindazzal ellátni, mire egészségi és szükségleti tekintetből legezészeribb figyelmet fordítani.

Első mindenestre az egészség ápolása és megóvása. Ennek legjobb szerül ismertett el a múlt évben dult kolra-járvány alatt, de azelőtt is regedei savanyvíz: e víz kellemes italu rendes használatban ivóvízként, valamint borral vegyítve, a legsavanyubb karezos bort is kellemes élvezeti itallá változtatja, így általános népszerűsége tett szert s föllümlt az eddig ismert ásványvizeket, mint óvszer a járványos betegségek ellen. Mint orvosi tekintélyek által ajánlott gyógyvíz fölötté jótékony hatása van a légzési szervek nyakhartájára, mert a nyakat könnyen feloldja; igen jó sikerrel használják a garat, gége- és légesőbántalmak ellen, valamint a vesék elva asztási működésére, továbbá idült gyomor és bélhurutnál, aranyeres bántalmaknál, tüdőlob és tüdővésznel, különösen pedig a sárgakór és görvélykór gyógyítható a Regedei savanyvízzel, miért is ajánlják t olvasóinknak használatát, annál is inkább, mert a Regedei forrás budapesti ráktára, Lipót-kört 21 a sz. igen olcsón szállítja a megrendeléseket.

Egészséges lakás az egészség legfőbb feltétele. A ki nosszu életi akar lenni, aki előtt kedves övéi és saját egészsége: az gondoskodjék száraz, egészséges lakásról. Nedves lakások falai borítva vannak salétromos penészgombával; az ily lakásokban dohos, bízős, egészségtelen a levegő; a benlakók, különösen a gyermekek sápadtak, véznák, nem fejlődnek; ellenben legjobban terjed nedves, nyirkos lakásokban a ragály, sőt még a butor s élelmiszer is tönkre megy. Egyetlen módja a nedves falak szárazzá tételének, azok aszfalttal (de nem kátrány s más hasonló anyaggal) való bevonása. Ily anyagot szállít megfelelő utasítással, jótállás mellett legolcsóbban: a Magyar aszfalt-részvénytársaság Budapesten, Andrassy-ut 30.

A húsvét ünnepe hagyományos szokásaival, locsolgatás és piros tojásajándékaival, elkerülhetlenné teszi valami kellemes meglepetésről való gondoskodást s hol lehetne ezt találni, ha nem Kertész Tódor disznóáru-tárházában (Budapest, Dorottya-utca 1.) Különösen ajánljuk a húsvéti tojások és tréfas fecskendő-tárgy ak közül a következőket: Öntözö ibolyasokor 60 kr, Illatszerezrel töltött szivar 35 kr., folyton tölthető zöld gummi béka, egér, kínai emberke, eserebogár, kanári madár 20 kr., fecskendőgyűrű 30 kr., óra alakú öntözö 80 kr., öntözö nyakkendő-tű 1 ffrt, gomblyuk-ibolya, ismét megtölthető, 40 kr., fecskendő sétatobos, ismét megtölthető, 2—4.50 krig. Piros tojások nagyság szerint 10 krtól 4.40 krig, piros selyemtojások 75 krtól 4.50 krig, peluche tojások 90 krtól 2.40 krig, Cartonage-tojás kedves képekkel vagy kaleidoskoppal gyermekek részére 50 krtól 1.60 krig, különféle húsvéti tojások apró játékszerekkel és nippes-tárgyakkal berendezve 60 krtól 7.50 krig, tojás nyalaeskanak öltötetett fiú és leány mignon-babával 1.30 kr., tojás állatesaláddal 80 kr., majolika tojások 1.20 krtól 4 ffrt. A tavaszi időnyre különösen ajánljuk Kertész Tódor nagy választéku tekéző- és labdázó- valamint tornázó-eszközait, kuglizó babók, kuglizó golyók, az igen kedvelt Lignum-Sanctum és kemény gyergyánfából, orosz kuglizó, egész szűk udvaron is felállítható, Lawn-tennis angol társasjáték utasítással 45—80 ffrt, teljes tornakészlet összeállítva, trapézud, gyűrűhinta és esiga sróffal 3.50—10 ffrt; gyermekvelociped három keréssel 5—10 éves fiúk számára 8—14 ffrt. Disznóáru-cikkek, háztartási eszközök kézi szerszámok és egyéb hasznos eszközök kétezernél több ábrával ellátott diszes nagy árjegyzékét a czég kívánatra díjmentesen megküldi. Igen szép és kellemes húsvéti ajándéktár-

gyakul ajánlhatjuk még az illatszereket és piperezikket. Vértessai Sándor m. kir. udv. illatszerez (Budapest, Kristóf-ter 8 sz.) termében a legfinomabb angol és francia illatszerek a legnagyobb választékban találhatók s vitéki megrendelések is póstaforultával teljesítettek. A tavaszi idővel bekövetkező utazási évadra különösen ajánlatosak a teljes utazási toille-készletek, továbbá szappanok, kenőcsök és hajolajok, piperezikkek, fésűk és hajkefék. Az ideí illatszertársaságok is megérkeztek már s ezek közül különösen ajánljuk a Vera violette illatszert, Datara Indien, violet du Czar parfümet Legrandtól, Péan Espagne, Nuée Blond és Excellence Guerliantól.

Calderoni és társa ismert jó hírnevű látszer- és tanszer-raktárából (Budapest, váci-utca 30.) a tavaszi időnyre különösen a fényképezési készülékeket ajánljuk t olvasóink figyelmébe. Az amatour fényképezés a legkedveltebb és legezészeribb szórakozás, sőt gyakran igen hasznos szolgálókat is tesz. Fényképezési teljes felszerelések műkedvelők részére minden nagyságban és legjobb minőségben igen olcsó árakon kaphatók Calderoni és Társánál. Touristák és kirándulóknak még különösen ajánljuk a legújabb utazó-távesőveket, látesőveket, valamint mindenemű szemüvegeket. Képes árjegyzékét a czég kívánatra díjmentesen megküldi.

A tavaszi időny rendszeren a háztartás és gondozás körül is sok irányban teszi szükségessé az intézkedést. Ezek közé tartozik piszkolódott vagy pecsétes esipkénk, szövetekink, ruháink vagy tisztítása vagy műfestése. Ez legszebben és legjobban eszközöltetik az e tekintetben egyedüli speciálista Lohr Mária ezelőtti Kronfusz vegyészeti tisztító és műselymfestő intézetében (Budapest, IV. Ferenciek tere 4. sz.). Ugyanítt ruhák, kelmék s egyéb szövetek vegyi tisztítása vagy festése a legmeglepőbb eredményre vezet. Ruhák fejtelten állapokban is festenek oly szépen, hogy egészen újnak látszanak. Vidéki megrendelések a legpontosabban, jutányosan és gyorsan teljesítettek.

A budapesti fürdők között, mint mindig, úgy most is változatlanul a Császár fürdőt ajánljuk, mint a minő változatlan ezen évszázados hírv, kenes vízi fürdőtintzetnek általános elismert gyógyhatása, és a minő változatlan ezen jótékony célú alapítványt képező — Császárfürdőnek szolid kezelése.

A ricinus bajok, izzadmányos dagasztok, köszvény, gyomorbetegségek, ischiás, méh- és vesébántalmak, ivó- és beléző gyógymódja csodás hatású és e helyütt még csak annak megemlítésére szorítkozunk, hogy a Császárfürdő iszapfürdői a tél folyamán gyökeresen átalakították és kibővítették, és a jelenleg befejezéshez közlgő munkálatokat megtekintvén, állíthatjuk, hogy a főváros a Császárfürdő iszapfürdőiben néhány hét múlva oly fürdőt nyer, amely — kitinő gyógyhatása mellett berendezésének kegyelmes volta és comfortja által páratlanul fog állani.

A Budapestre utazó vidéki közönségnek legmelegebben ajánlhatjuk özv. Walterné „Fehér ló” szállodáját a kerepesi uton, mint olcsó és tiszta, kényelmes és esendes otthon nyújtó helyet. A tulajdonos személyes felügyelete és gondoskodása mindenre kiterjed, s a legszigorúbb rendet és a legnagyobb megelégedést biztosítja. A szálloda udvara tágas, egészséges levegővel bír; kapuja előtt van a közuti vaspálya megálló helye, s így a város minden részébe olcsón lehet közlekedni; étemében izletes ételek és legjobb borok jutányosan számittanak; szobaárai pedig a legmérsékeltbekek.

Vasuti menetrend.

Csongrádról indul	d. e.	—	9.15
Gátérre érkezik	—	—	9.53
Félegyházára	—	—	10.18
Szegedre ind. (sz. v.)	—	—	12.18
Szegedre érk.	—	—	1.46
Budapestre ind. (gy. v.)	—	—	11.01
Budapestre érk.	d. u.	—	1.20
Csongrádról ind.	d. u.	—	4.38
Gátérre érk.	—	—	4.57
Félegyházára	—	—	3.00
Szegedre ind. (gy. v.)	—	—	3.03
Szegedre érk.	—	—	5.56
Szegedre ind. (sz. v.)	—	—	5.02
Szegedre érk.	—	—	6.57
Budapestre ind. (sz. v.)	—	—	4.57
Budapestre érk.	—	—	8.50
Budapestről ind. (sz. v.) d. e.	—	—	8.25
Félegyházára érk.	—	—	11.08
Csongrádra ind.	d. u.	—	12.35
Gátérre érk.	—	—	1.05
Csongrádra	—	—	1.38
Szegedről ind. (gy. v.)	—	—	9.57
Félegyházára érk.	—	—	10.59
Csongrádra ind.	—	—	12.35
Csongrádra érk.	—	—	1.38
Budapestről ind. (sz. v.) d. u.	—	—	12.25
Félegyházára érk.	—	—	4.46
Budapestről ind. (gy. v.)	—	—	2.35
Félegyházára érk.	—	—	4.56
Csongrádra ind.	—	—	5.20
Gátérre érk.	—	—	5.47
Csongrádra	—	—	6.20
Szegedről ind. sz. v.	—	—	3.05
Félegyházára érk.	—	—	4.41
Csongrádra ind.	—	—	5.20
Gátérre érk.	—	—	5.47
Csongrádra érk.	—	—	6.20

Felelős szerkesztő: ÉDER JÁNOS.
Kiadó lap-tulajdonos: SCHWARCZ SÁNDOR.

22751
1892

HIRDETMÉNY.

A szegedi kir. törvényszék részéről ezennel közhirrre tétetik, miként a Csongrád sövényházi ármentesítő és belvizszabályozó társulat részére Csany község határában elfoglalt földterületekre nézve a jogérvényesen megállapított terv alapján kibocsátott s a Csany község 1 sz. telekjegyzőkönyvben 1 hrsz. ingatlanból 1-a 1-től 1-a 91-ig hrsz. kimetszett földterületek tulajdonosaival névszerint:

1. Kovács Antal,	19. Felföldi Mihály,	37. Borda Ferencz,
2. Kelemen Ilma,	20. Révész János,	38. Kiss Imre,
3. R. Laczkó Károly,	21. özv. Kádár Ferencz,	39. Fabik István és János,
4. Dóka Istvánné,	22. Hacker József,	40. Bálint Bálint,
5. Looskai Mihály,	23. Laczkó Fergely,	41. ifj. Vincze János,
6. Pap Illés és Sostán István,	24. Bozó János,	42. Laczkó József,
7. Kovács Antal,	25. S. Tóth Mihály,	43. özv. Pap Istvánné,
8. Bálint János,	26. Puskás Gábor,	44. Vincze Péter,
9. ifj. Forgó István,	27. Szabó János,	45. Palatinus Mihály,
10. Szabó István,	28. Nyilas József,	46. Pap István,
11. Csany község,	29. Laczkó Illésné,	47. Pap Ödön,
12. Hacker József,	30. Bozó János és Károly,	48. Palatinus Ferencz,
13. ör. Forgó Pál,	31. Hevesi Balázs,	49. Konez András,
14. ifj. Sebők Imre,	32. Kis Rozália,	50. Forgó János,
15. Lajos Lajos,	33. Vincze István,	51. Gyapjas Pál,
16. Farkas József,	34. Megyesi Balázs,	52. Pap György és István,
17. Farkas Józsefné,	35. Kuruczleti József,	53. Laczkó Gergely,
18. László András,	36. Kósa Pál,	54. Palatinus János,
	55. Domján Józsa,	56. Kósa Pál

esanyi lakosokkal az egyezés nem sikerülvén az 1881. XLI. t. cz. IV. fejezetében szabályozott eljárás megejtése céljából szükséges tárgyalásra határidőül 1893. év április hó 25-ik napjának d. e. 9 órája Csany község közházához kintüzetik s a tárgyalás vezetésével Faragó László törvényszéki bíró a melléje veendő jegyzőkönyv vezetővel kiküldetik.

Egyszersmind a kintüztött tárgyalásra a kisajátító társulat megbízottja Szabó Imre csongrádi kir. közjegyző, Csany község előjárósága az összes telekkönyvi tulajdonosok és tényleges birtokosok, valamint a netalán távollevők és ismeretlen tartózkodásuak részére kirendelt ügygondnok Réti Ernő csongrádi ügyvéd, a m. kir. állami kincstár képviseletében a szegedi m. kir. Pénzügyigazgatóság személyes vagy meghatalmazottjaik által leendő megjelenés végett azon figyelmeztetéssel, hogy az érdekeltek elmaradása a kártalanítás kérdésében határozat hozatalát nem gátolja s hogy a feleknek elmaradása miatt igazolásnak helye ninesen egyénileg és hirdetményileg megidéztetnek.

Kelt Szegeden a kir. törvényszéknek 1893. évi február 16-án tartott üléséből.

MUSKÓ, elnök.

(P. H.)

SZÉLL, jegyző.

A legmagasabb kitüntetésekert nyert és legelőn-
kobb keresletnek örvendő

COGNAC

G R O F

K E G L E V I C H I S T V Á N

P R O M O N T O R,

(mely gyár az osztrák-magyar-monarchiában a legnagyobb és legjelen-
tekenyebb) eredeti töltésű palaczkokban kapható

Bagosy József, Szabados Mihály

kereskedőknél Csongrádon.

PESTI NAPLÓ

naponként kétszer megjelenő politikai napilap. A PESTI NAPLÓ a világon a legoliosabb és Magyarországon a leg-
tartalmasabb napilap, megjelenik minden reggel legalább 16—24 oldal és délután 4—8 oldalnyi terjedelemben,
fölvágvá és lapjai egymásba ragasztva.

A Pesti Napló főszerkesztője és kiadótulajdonosa:

Ifj. Ábrányi Kornél

országgyűlési képviselő.

Felelős szerkesztője:

Barna Izidor.

A Pesti Napló szerkesztősége maga köré gyűjtötte az ország legjelesebb újságíróit.
A Pesti Napló bel- és külföldi tudósításai, hírei és táviratai frissek, eredetiek és a legmegbízhatóbb forrásokból erednek. Ipari, kereske-
delmi és mezőgazdasági rovatát kitűnő szakírók szerkesztik. Bel- és külföldi tőzsde rovatát mindig legpontosabbak és legmegbízhatóbbak.
A Pesti Napló nagy gondot fordít szépirodalmi rovatára, hol mindig a legkiválóbb írók neveivel találkozhat az olvasó.
Regényei és tárcái élénkek és érdekes olvasmányt nyújtanak.
A Pesti Napló minden vasárnap A gyermekszobának ezimű rovatában Moka bácsi kedvelt meséit közli a gyermekek részére.

**A PESTI NAPLÓ, még márczius havában új és rendkívül érdekes regény közlését kezdi meg, mely-
nek addig megjelenő részeit az április elsején belépő előfizetőknek megküldi utólag a kiadóhivatal.**

**A PESTI NAPLÓ husvétra rendkívül érdekes, diszes kiállítású és csi-
nosan illusztrált könyvvel lepi meg előfizetőit.**

➡ Ezt a könyvet azok is megkapják, akik április elsején lépnek az előfizetők sorába. ➡

ELŐFIZETÉSI FELTÉTELEK:

A Pesti Napló reggeli kiadásának, mely az előző napon beérkezett összes híreket magában foglalja, tehát a teljes
Pesti Napló-nak előfizetési ára Budapesten és a vidéken korán és pontosan házhoz juttatva,

az esti lap küldése nélkül:

Egész évre 14 frt — kr. | Negyed évre . . . 3 frt 50 kr.
Fél évre 7 frt — kr. | Egy hónapra . . . 1 frt 20 kr.

Esti és reggeli lap együtt egyszerre küldve a vidékre:

Egész évre . . . 18 frt — kr. | Negyed évre . . . 4 frt 50 kr.
Fél évre 9 frt — kr. | Egy hónapra . . . 1 frt 60 kr.

Naponként KÉTSZER, reggeli és esti kiadás külön-külön házhoz vagy postán küldve:

Budapesten:

Egész évre 18 frt — kr. | Negyed évre . . . 4 frt 50 kr.
Fél évre 9 frt — kr. | Egy hónapra . . . 1 frt 60 kr.

Vidéken:

Egész évre . . . 20 frt — kr. | Negyed évre . . . 5 frt — kr.
Fél évre 10 frt — kr. | Egy hónapra . . . 1 frt 70 kr.

A Pesti Napló *esti lapjára külön is elfogad előfizetéseket úgy, hogy ha valaki más újságot járát és a megszokott újságtól megválni nem akar, az előfizethet a Pesti Napló esti lapjára, negyedévenként 2 frt 30 krért.*

A Pesti Napló kiadóhivatala.

Budapest, Ferencziék-tere, Bazarépület.

23291
1892 szám.

Hirdetmény.

A szegedi kir. törvényszék részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a Csongrád sövényházi ármentesítő és belvízszabályozó társulat részére Csongrád város határában kisajátított s a csongrádi 1629 számú telekjegy-
jegyzőkönyvben 8717—8725 hrsz. 3031, 3032, 3038 és 3186—3189 hrsz. a foglalt ingatlanok tulajdonosa csongrá-
di közbirtokossággal a kártalanítási árra nézve az egyezés nem sikerülvén az 1881. XLI. t. cz. IV-ik fejezetében
szabályozott eljárás megejtése céljából folytatlagos tárgyalásra újabb határidőül

1893. évi április hó 24-ik napjának d. e. 9 órája

Csongrád város közházához újabban kitűzetik, — a tárgyalás vezetésére Faragó László kir. törvényszéki bíró
kiküldetik.

Egyszersmind a kitűzött tárgyalásra a kisajátító társulat meghatalmazottja Szabó Imre kir. közjegyző,
Hegyi Antal plébános, mint a közbirtokosság elnöke, Csongrád város előljárósága a netalán távollevők és ismer-
retlen tartózkodásuak részére kirendelt ügygondnok dr. Szarka Mihály ügyvéd a m. kir. kinstár képviseletében
a szegedi m. kir. pénzügyigazgatóság személyes vagy meghatalmazottjaik által leendő megjelenés végett azon
figyelmeztetéssel, hogy az érdekeltek elmaradása a kártalanítás kérdésében határozat hozatalát nem gátolja és hogy
a feleknek elmaradása miatt igazolásnak helye nincsen, egyénileg és hirdetményileg megidéztenek.

Kelt Szegeden a kir. törvényszéknek 1893. évi február 16-án tartott üléséből.

Muskó, elnök.

(P. H.)

Szél, jegyző.

Minden kiállításon legmagasabb kitüntetésekert nyert

GRÓF

ESTERHÁZY COGNAC

mely tiszta borból készül és ezért a közönség legkedveltebb itala.

Központi-iroda: Budapesten, külső vaczi-ut 23. mindenütt kapható.

Csongrád, 1893. Nyomatott Schwarcz Sándor könyvnyomdájában.